

TORONYIRÁNY

XIV. 23.

2020. június 7.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTEŚITŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Szenhááromság vasárnapja

Június 13. Páduai Szent Antal áldozópap és egyháztanító

Az üdvösség története – a liturgia összefoglaló tanítása szerint – nem más, mint a Szenhááromság Egy Isten szeretetének a története. Valóban, ha csak a főbb vonásait nézzük is ennek a történetnek, látnunk kell, hogy Benne élünk, mozgunk és vagyunk.

Az emberiség üdvösségének a történetében mindhárom isteni személy közreműködik: az Atya, aki teremtette a világot és küldi a Fiát, a Fiú, aki engedelmeskedik, eljön a világba, emberré lesz, és a maga feláldozásával megvált minket, és a Szentlélek, aki ennek az örök isteni Szeretnek a tevékeny személye, aki a Szeretet-isten jelenlétéről tesz tanúságot az egyházban és a világban. Ezen az ünnepen hálát kell adnunk életünkért, megváltásunkért és megszentelődésünkért!

Ugyanakkor olyan ez az ünnep, mint a keresztség, az imádság vagy a munka előtt. Amikor megáldjuk magunkat és keresztség vetünk magunkra, tulajdonképpen jó szándékunkat indítjuk fel: célt és értelmet adunk tevékenységünknek, az egyszerű dolgoknak és a nagy vállalkozásoknak egyaránt s egyúttal biztosítani akarjuk az emberi képességek és lehetőségek fölé emelő isteni erőt és segítséget magunk és mások számára. Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében élni és cselekedni ugyanis annyi, mint Istenbe vetni bizodalmunkat, sőt Istenbe helyezni önmagunkat. Ezzel mintegy Isten tevékenységében vállalunk részt imádságunkkal, munkánkval. Ilyen szándékkal és erővel élni a keresztyén életet valóban nem más, mint a Szenhááromság élete bennünk.

Csanád Béla

Az Imaapostolság szándéka

Evangelizációs: A Szív útjéért: Imádkozzunk minden szenvedőért: engedjék, hogy Jézus Szíve megérintse őket, és ezáltal megtalálják az életre vezető utat.

A szentmise olvasmányai

- Péld 8,22-31** Az ószövetségi, Mózes által vezetett választott nép minden gyarlósága ellenére megtapasztalta Isten végtelen irgalmát.
- Róm 5,1-5** Pál apostol levele végén az Úr Jézus Krisztus kegyelmét, Isten szeretetét és a Szentlélek közösségét kívánja a korintusi híveknek.
- Jn 16,12-15** Isten nem azért küldte a Fiát a világba, hogy elítélje a világot, hanem hogy általa üdvözüljön a világ.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek

Az evangélista Jézus szavaiból egy monológot állít össze, amellyel megvilágítja a Nikodémus által felvetett témát. De a megvilágítást már Jézus egész működésének a fényében adja meg. Jézus feltámadása után felment a mennybe. Ez annak a bizonyítéka volt, hogy onnan jött, s így ő volt az Atya szeretetének is a bizonyítéka. Benne megkaptuk a kinyilatkoztatás teljességét, azért a hitünk is teljes lehet. Erkölcsi életünkben sem kell tévelyegnünk, mert Jézus példája teljes eligazodást ad. Hogy az evangélista által összeállított, de Jézus szavain nyugvó tanításról van szó, arra abból következtetünk, hogy az első résznek az én-te-stílusú megszűnik, és a súlyos mondatok előtt hiányzik a nyomatékozó kezdet: bizony, bizony mondom... Az evangélista tudja, hogy Jézus szavai az egyházban a Szentlélektől megvilágított és igazolt tanításban tovább csengenek és a valódi kinyilatkoztatást tartalmazzák.

Jézusnak az Atyához való fölmenetele már a kereszthalállal kapcsolatos, nem a feltámadással. Ezt jelzi az ószövetségi kép: Amint Mózes felemelte a kígyót a pusztában, úgy fogják felemelni az Emberfiát is, hogy aki hisz benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. A kereszthalálnak ugyanolyan szemlélete ez, mint amit a 12,32 ad: Ha majd felemelnek a földről, mindent magamhoz vonzok. Itt valamilyen párhuzamot találunk azzal a kijelentéssel, amelyben Jézus a szinoptikusoknál előre jelzi szenvedését (Mk 8,31). A szenvedés és a kereszthalál Isten akarata szerint előfeltétele a megdicsőülésnek. János úgy fogja fel, hogy egyúttal kezdete is. A kígyó felemelésére való utalást csak itt találjuk. A Szám 21,8-ban leírt jelenet azonban csak annyiban előkép, hogy tartalmazza a felemelést, az isteni rendelkezést és a szabadító erőt. Így Jézus felfeszítése mögött is ott van az isteni rendelkezés és benne van a szabadító erő: Aki hisz benne, az nem vész el. Az ószövetségi jelenet és a kereszthalál között más

allegorikus megegyezést nem kell keresni. De azt meg kell látni, hogy itt, János evangéliumában új krisztológiai fordulattal találkozunk. A szinoptikusoknál és Pálnál is a kereszthalál a kiüresítés mélypontja és ebből adódik az evangélium számára a kereszt botránya. Jánosnál Jézus halála az Atyától kijelölt órában megy végbe. Benne van az igazi húsvéti bárány feláldozása és a megdicsőülés kezdete. János következetes abban, hogy az egyszülött Fiú dicsőségét végig szemlélteti Jézus egész földi működésén. Igazi dicsősége az, hogy aki hisz benne, nem vész el, hanem örökké él. Az Emberfiának ezért kellett a kereszten felemeltetni. A hit tárgya tehát ő maga: benne kell hinni, és az több mint „neki hinni”. A hit nem más, mint vele való azonosulás. Elfogadjuk, hogy ami benne végbement, az a mi üdvösségünk. Az örök élet ígérete is jánosi sajátosság. A Logos-himnuszban már az állt, hogy „őbenne élet volt”, tehát ezt az életet ajándékozza azoknak, akik hisznek benne.

Miért van Jézus felemeltetésének, kereszthalálának ilyen szerepe? Erre felel a 16. vers. Azért, mert ez volt az Atya örök terve és szeretetének igazolása: Úgy szeretete Isten a világot, hogy Egyszülött Fiát adta oda, hogy aki hisz benne, az el ne vesszen, hanem örökké éljen. Ebbe a kijelentésbe bele van foglalva a Fiú elküldésének célja és motívuma. A keresztény ígéhirdetés nem is tudna magasabbrendű és reménykeltőbb megokolást adni, sőt még csak el sem gondolni. Az egész üdvrendnek a forrása az Atya felfoghatatlan szeretete a világ iránt, az ember világa iránt. A világ itt a maga konkrét formájában szerepel. Úgy, ahogy az ember bűnével elfordult Istentől, s magára vonta haragját. Az úrt Isten maga hidalta át azzal, hogy irgalmas szeretetében megkönyörült az emberen. Erre csak az az Isten képes, akiről az 1Jn 4,16 azt állítja, hogy ő maga a szeretet. Csak az ilyen atyai szeretetben lehet meg az a nagyvonalúság, amely kilép magából és helyrehozza, amit az ember elrontott, és amivel saját jövőjét meghíúsította. A szeretet nagyságára az mutat rá, hogy Isten az Egyszülött Fiát adta oda a világ üdvéért. Az Atyának ennél nagyobb értéke nem volt. Itt valójában a Fiú iránti szeretetét áldozta fel a világ szeretetéért. Ebben a kiszolgáltatásban benne volt a kereszthalál is, hiszen a Fiú ott mutathatta meg fenntartás nélkül, hogy elfogadja a küldetést, és hogy azonosítja magát az ember üdvösségével. Az Atya ebbe a bűnös és megváltásra szoruló világba küldte a Fiút, de természetesen úgy hogy atyasága nem szenvedett csorbát. A Fiúnak alkalmat adott arra, hogy végbevigye az elképzelhető legnagyobb tettét: kiüresítse magát és áldozatot hozzon a zsákutcába jutott emberiségért. Ezzel egyúttal az Atyát is megdicsőítette, tehát a megtestesülés és a megváltás nem csak Isten és ember között lejátszódó esemény, hanem belső szentháromsági aktus is.

Az Atyának ezt a szeretetből fakadó tettét azonban az embernek is el kellett fogadnia és válaszolnia kellett rá. A megváltás azoknak válik javára, akik hisznek benne. Ezek nem vesznek el, hanem örök életet kapnak. Elveszni a semmiben is lehetne; ha nincs örök élet, akkor az emberre a halál vár, mint végső állapot. De mivel az ember bűnös, azért elvesztése a kárhozát, amely büntetés is, nemcsak az örök élet elvesztése. A 17. vers a Fiú küldetésének a pozitív célját még külön kiemeli: Isten nem azért küldte a világba, hogy eltérje a világot, hanem hogy üdvösséget szerezzen a világnak. Az Ószövetség nagy nyomatékkal emlegette az ítéletet, sőt még Keresztelő János felhívásában is erős hangsúly van rajta. A keresztény üzenet ennél sokkal fontosabb. Isten mindent megtesz az ember üdvözítése érdekében, amit végtelen irgalma megkövetel. A Fiú azért jött el, hogy tanításban és kegyelemben mindent megadjon az üdvösséghez. Ő az Atya irgalmát akarta bemutatni, nem megtorló hatalmát.

Gál Ferenc

Beszéljünk a gyermeknek Istenről (10.)

ISTEN GYERMEKALAKBAN JELENIK MEG (A MEGTESTESÜLÉS MISZTÉRIUMA)

És megszületett a Gyermek Isten

Így vált lehetővé a csodálatos karácsonyi történet: az Augustus császár által elrendelt összeírás, az utazás Betlehembe, a szülés ideje, s Jézus születése egy istállóban, mert nem jutott nekik hely a szálláson...

És ekkor Isten gyermekalakban jelent meg az embereknek, akik ma többnyire háromszögnek vagy ősz szakállú öregnek szokták elképzelni.

„Ne féljete! Mert nagy örömet adok tudtul nektek és majd az egész népnek. Ma megszületett a Megváltótok, Krisztus, az Úr Dávid városában. Ez lesz a jel: Találtok egy jászolba fektetett, bepólyált gyermeket.” (Lk 2,1-12) Az újszülött szép és törékeny. A szeretet ereje mindig a törékenységben mutatkozik meg. Az újszülött segélykiáltás. Nem tud semmit csinálni, csak visítani. Szüksége van a szüleihez, hogy növekedjen és érjen. A gyermek, aki jászolban fekszik, jel azok számára, akik éheznek az igazságra. És a pásztorok elindultak Betlehembe.

„Gyorsan útra keltek és megtalálták Mária, Józsefet és a jászolban fekvő gyermeket. Azután hogy látták őket, azt is elbeszélték, amit nekik a gyermek felől mondtak. Aki csak hallotta, csodálkozott a pásztorok beszédén.” (Lk 2,16-8)

A gyermek, Isten jelenléte az emberek földjén... El kell telnie egy kis időnek ahhoz, hogy a keresztény közösségek fel tudják fogni az újdonság jelentőségét. A betlehemes játék kultuszát csak Assisi Szent Ferenc, a kolduló barát fogja elindítani, a XIII. században.

Istenre szükség van a földön...

Sok férfi, nő és gyermek számára karácsony éjszakája a legszebb éjszaka. A kis Jézus ünnepe, a család ünnepe...

Ám vannak, akiknek szenvedés teli ez az éjszaka. A senkihez sem tartozó, elhagyott, magányos embereknek. Nagyon nehéz elviselni a magányt és az elutasítást akkor, amikor az egész város ünnepel. A kórházi folyosók zsúfolásig megtelnek ezen az éjszakán. Emlékszem azokra a karácsony éjszakákra, amelyeket a nehéz helyzetben lévő gyermekek intézetében töltöttem, amely az én felelősségem alatt állt. Néhány gyermek azon az éjszakán is bent maradt. Senki, sem a szülei, sem a nagyszülei, sem bátyjuk, illetve nővérük, sem nagybátyjuk, vagy nagynénjük nem hívta meg őket. Nagyon fájhatott nekik, hogy még karácsonyeste is megfélekedezik róluk mindenki. Nyilvánvaló volt, hogy szenvednek, hiába készítettük szívvel-lélekkel a vacsorát, és próbáltuk meghitté varázsolni az ünnepet.

Két évre plébánosnak is kineveztek a faluban, amelyben ezt az intézetet vezettem. Így pótolta átmenetileg a hiányzó papot.

Karácsony éjszakája belső feszültség forrása lett a számomra. Egyfelől ott voltak azok a szenvedő gyermekek. Az intézetet a templomtól elválasztó udvar túoldalán pedig a keresztyékek gyülekezete, akiknek jó része inkább megszokásból volt ott, mint meggyőződésből. Néhányan még vitatkoztak is a szertartás előkészítése alatt, hogy helyet kapjon-e egy-egy régi karácsonyi ének, vagy sem. Micsoda különbség!

Ennek ellenére azt gondoltam magamban: Ha ma éjszaka egy meztelen, fázó kisgyermek sírna az udvar közepén, biztosan mindannyian odarohannának hozzá, mindkét oldalról. És mint egykor a pásztorok, most is a fiatalok, az intézeti gyerekek lennének az elsők, akik odaérnek, mert őket semmi sem tartóztatná fel. A többiek valószínűleg elkezdenének vitatkozni azon, hogy otthagyhadják-e a misét, hogy a gyermek segítségére siessenek, vagy sem, és ez egy kis gondolkodási időt igényelne. Ám biztos vagyok benne, hogy néhány pillanat múlva a két csoport összegyűlne, és egyedül azzal törődne, hogy a gyermeket felmelegítse és megvigasztalja.

„Istenre szükség van a földön” - mondtuk, amikor a legkisebb balsors úgy tűnik, meghívás minden jóakarátú ember számára, hogy kimutassa szolidaritását a kicsivel szemben, bármilyen különbségek és feszültségek állítják is őket egymással szembe. Ezzel nem a karácsony és Isten titkának mélyén vagyunk, aki „bepólyált, jászolban fekvő gyermek” alakjában jelenik meg? Ám ez a jel csak annak számára jelent valamit, aki éhezik az igazságra.

Jézus elszakad a szüleitől

Jézus, Mária és József házában nőtt fel. Sok szép történetet mesélnek a „Szent Család”-ról.

Mindazonáltal ne felejtjük el, hogy amikor az éppen serdülőkorba lépett, tizenkét éves Jézus szüleiével fölment, mint minden évben Jeruzsálemben a húsvét ünnepére, elszakadt tőlük.

„Az ünnepnapok elteltével hazafelé indultak. A gyermek Jézus azonban Jeruzsálemben maradt anélkül, hogy szülei tudták volna. Abban a hitben, hogy az úti társaságban van, mentek egy napig, majd keresték a rokonok és ismerősök között. Amikor nem találták visszafordultak Jeruzsálemben, hogy ott keressék. Három nap múlva akadtak rá a templomban, ott ült a tanítók közt, hallgatta és kérdezgette őket. Akik csak hallgatták, mind csodálkoztak okosságán és feleletein. Amikor meglátták, megdöbbenek. Anyja így szólt hozzá: <Gyermekeim, miért tetted ezt velünk! Lásd, apád és én szomorúan kerestünk.> Ezt felelte: <De miért kerestetek! Nem tudtátok, hogy nekem Atyám dolgában kell fáradoznom? > Ám ők nem értették meg ezeket a hozzájuk intézett szavakat.” (Lk 2,43-50)

Ez a serdülő Jézus első elszakadása. Jeruzsálemben marad szülei tudta nélkül, akik azt hiszik, az úti társaságban van. És amikor Mária és József végre rátalál, nem kér tőlük bocsánatot, amiért szomorúságot okozott nekik. Ráébreszti őket, hogy mivel már serdülőkorú, teljesítenie kell a hivatását. A serdülők szinte mindig más terveket szönek a jövőjükéről, mint a szüleik.

(Folyt. köv.)

Jean-Marie Petitclerc

Vasárnapi jegyzet

Isteni önzetlenség

Korunk emberének egyik súlyos keresztye a magányosság. Hiába „zsugorodik” a világ, s néhány óra alatt elérhető a távoli országok, „lélektől lélekig” növekszik a távolság. A szociális érzéketlenség, a közömbösség önmagunk iránt is akként telepszik a világra, mint a vírusok hada.

Mostanában az elfelejtett *Merezskovszkij*, az 1949-ben Párizsban elhunyt orosz író könyveit olvasom újra. A Téli szivárványban ezt találtam a fordító: *Benedek Marcell* Merezskovszkij jellemzésében: „Az ő vallása: a keresztyénység folytatása, a Harmadik Testamentum. Az Atya és Fiú vallása után a Szentlélek vallása, az Ó- és az Újtestamentum ellentétének az általánosabb igazságban való feloldódása. Az Atya vallása 'materialista': a test vallása. A Fiúé: a lélek vallása a test rovására. Ez az ellentété, amelynek össze kell oldadnia. Isten országának el kell jönnie itt a földön, az Evangélium ígérete szerint: az igének testté kell válnia.” Ez az író sajtóságos, szokatlan „teológiai” szemlélete azért, hogy közelebb hozza a három isteni személy titkát a halandó emberhez. Véleménye: a keresztyénységet „a Harmadik Testamentumnak kell szociális tartalommal megtöltenie.” A keresztyénység tehát „szociális vallás”.

Himnuszok záró strófáiban megtalálhatók (még Máriát dicséző énekekben is) az isteni közösséget hangsúlyozó sorok, például *Szent Ambrus* Esti énekében: *Kérjük a Fiút és Atyát / s a kettejükből áradó / lelket: hatalmas Háromegy, / vedd szárnyad alá, aki kér.* A misztikumra hajló angol *John Peckham* himnuszát a Szentháromságnak címezi, s mintha Ágoston, a hippói püspök gondolatait foglalná versbe. Így kezd: *Hárman a fenség trónusán / ülnek az égi lakomán; / (mert a magányost a magány / nem vigasztalja igazán).*

A teremtés óta nem magányos a teremtmény, földi mivoltában az ember akkor sem, ha nem fogadja el a történelemben s az egyénben lévő isteni Háromegy. Gót szerzetesek éjszakai imádságában ez áll: ... *hármasegy, kinek áldott hírét / zengi Minden!* Kozmikus kép; az Istenhez térdelő világegyetem hirdeti a Teremtőt, a Megváltót és a Megszentelőt. A keresztyén költészet ebben a legmélyebb dogmájában tud igazán elmerülni; keresnie kell a szavakat, s közben az értelem és a szív együttes szólásával „kiénekelni” a kimondhatatlant. Erre gondolhatott korunk zeneszerzője, műveiben a zenei esszenciát kereső francia *Messiaen*, amikor a Szentháromságról meditáló orgona-partitúrájába teológiai-hangkódokat írt, minden motívum jelképi –, „az Atya, a vele egylényegű Egyfia”, s a „vele uralkodó Lélek” kifejezése.

Talán a szentháromságos misztérium az oka Krisztus komolyságának, aki sohasem nevetett, jegyezte meg valaki. Valóban az Újszövetségben nincs nevetés, csupán folytonos, szelíd derű, mosolygás. És ennek a mindent átjáró szeretet a magyarázata. Az a szeretet, amelyről *Puskás Attila* felejthetetlen sorokat írt, amikor *Hans Urs von Balthasar* szentháromságos teremtésteológiáját elemzi: „Balthasar felfogásában az isteni lényeg azonos az abszolút szeretettel, az Atya istenségével mint önmaga maradéktalan közlésével, melynek nincs önmagán kívül alapja (...) Ez az Atya önmagát ajándékozó örök és eredendő kenőzisa (kiüresítése), abszolút lemondás arról, hogy egyedül birtokolja az isteni lényegét. Az Atya fenntartás és visszatartás nélkül ajándékozta önmagát, de nem veszíti el önmagát az ajándékban, hiszen éppen ebben az önoadaadásban van istenségének lényege. Itt, az Atya maradéktalan önátadásában mutatkozik meg Isten végtelen 'mindenhatósága' és erőtlensége, mindent oda tud adni, s nem tud másként Isten lenni, mint ebben az öskenőziszban (...) A Fiú sem másként birtokolja az ajándékba kapott istenséget. Mint az Atyától jövő mindenhatóság és hatalomnélküliség egységének módján... Az Atya és a Fiú kenőziséből származik a Lélek”, aki a két isteni személyben „azonos önküresítést tanúsítja, beteljesíti”. Isten mintegy „megköti magát szeretetében”, amikor olyan szabadságot ad nekünk, teremtményeinek, amely „ellenállhat az isteni szeretetnek”. Ez az öröktől meglévő „önkorlátozás” értünk és teremtésért van.

Ez tehát az isteni „szocializáció”, a lemondás szentháromságos értelme, a segítség, a közösségi összetartozás lényege, hiszen minden ajándékozás: önmagunk megszegényítése a gazdagodásunk, megtisztulásunk.

A hitetlenül is hívó *Szabó Lőrinc* Egy pohár vízről írt versének utolsó négy sora vajon nem lehet fohászokodás úgy, amint az említett keresztyén költők himnuszaiiban a záró strófa? *Jöjjetek, igaz imák: / jó vizek, öntözzetek meg, / és kit oly rosszul szeretlek / válts meg, égi tisztaság!*

† Tóth Sándor

hírek ..... információk

A Székesegyházban a szentmisék rendje – a járványügyi szabályok szigorú betartásával – visszaállt a megszokottra azzal a kivétellel, hogy hétköznapokon a reggeli szentmise, illetve vasárnap a fél 9-es szentmise elmarad. A Dóm naponta 7 és 19 óra között van nyitva. A fennálló járványveszélyre való tekintettel gyóntatás továbbra sincs a templomban. Aki szeretné elvégezni gyónását, egyénileg egyeztetett időpontban, külön teremben, két méter távolság megtartásával, nagy légtérű helyiségben lehetősége van rá. Szájmaszk használata ez alkalommal is kötelező.

Május 26-án ismét megnyitotta kapuit a Szegedi Dóm Látogatóközpont. Az érdeklődők biztonsága érdekében - az egészségügyi előírások szigorú betartása mellett - az intézményben az orrot és száját eltakaró maszk és a kihelyezett kézfertőtlenítő használata kötelező. A pénztárnál és az Art Shop területén a személyzetten kívül egyszerre csak egy vendég tartózkodhat. Átmenetileg csak kártyás fizetésre van lehetőség. Az érintőképernyős terminálok ideiglenesen nem használhatók. A látogatható toronyban és az urnatemetőben egyszerre maximum 5 fő tartózkodhat, megtartva a másfél méteres távolságot. A látogatóközpont 13 óra és 13:30 között fertőtlenítés, szellőztetés miatt zárva tart. A Szegedi Dóm Látogatóközpont naponta 9-17 óráig várja az érdeklődőket; a létesítmény hétfőnként zárva tart.

A koronavírus-járványt követő enyhítő intézkedéseknek köszönhetően június 2-től ismét programokkal, rendezvényekkel, képzésekkel és sokszínű szolgáltatással várja az érdeklődőket a Katolikus Ház (Dugonics tér 12.). A közösségi ház munkatársai tovább folytatják szemüveg-gyűjtő akciójukat, mellyel a Kongóban élő látássérülteket szeretnék segíteni. Június 30-ig, hétköznapokon 9-16 óráig várják a használt, de jó állapotban lévő szemüvegeket és szemüvegkereteket. Az adományokat a budapesti Sasszem Klinika (Bécsi út 183.) juttatja el a közép-afrikai ország rászorultjainak.

Az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet templom (Torontál tér 4.) liturgikus terének festése miatt a szentmiséket június folyamán a plébánia nagytermében tartják. Kivétel a vasárnaponként 9.30 perckor kezdődő családi szentmisék, melyek a templom melletti szabadtéren lesznek.

Szabadtéri úrnapi szentmisét celebrál június 14-én, jövő vasárnap a tarjánvárosi Szent Gellért Plébánia (Tátra tér 5.) közössége. A liturgia részeként a templomkertben felállított hagyományos sátrakhoz viszik körbe az Oltáríszsentséget, így a közösség tagjai - az egészségügyi előírásoknak megfelelő távolságtartás megtartásával - nagyobb számban vehetnek részt az ünnepségen.

A Szent József Jezsuita Templomigazgatóság (Dáni János u. 3.) új rendházi közösségi tereinek megáldása június 21-én, vasárnap, Jézus Szentséges Szíve Főünnepé alkalmával, a 10 órakor kezdődő szentmise után lesz. A szentmisére szeretettel hívják a közösség tagjait, különösen azokat, akik tevékenyen bekapcsolódtak a felújításba.

Csatlakozva a GEMMA Központ kezdeményezéséhez, kupakgyűjtést szervez a Katolikus Ifjúsági Alapítvány. A június 30-ig tartó akció során a műanyag kupakokat a Millenniumi Kávéház pinchelyiségébe (Dugonics tér 12.) várják naponta 16-24 óráig vasárnap kivételével. Az adományokat az alapítvány önkéntesei adják majd át a fejlesztő intézmény vezetőjének.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye kiemelten támogatja a családjukat nélkülöző gyermekeket. Az árvaságot, szenvedést megélt kicsinyek gyámoltása közös, fontos feladat, sokak összefogása szükséges ahhoz, hogy biztos jövő elé nézhessenek sajátos nehézségeik ellenére is a fiatalok. Az egyházmegyében tevékenykedő ÁGOTA Alapítvány Tass-Alsószenttamáson, a Szent Jobb Lator Templom szomszédságában épít egy olyan kicsiny falut, ahol megnyugvásra, biztonságra, és ezzel együtt szerető barátokra lelhetnek ezek a gyerekek. Azok a gyerekek, akik eddig meglátogatták ÁGOTA Falvát a lelki programokon, keresztül járáson, vagy adventben, úgy érezték: végre hazataláltak. Segítsünk minél többen, hogy minél több gyermek találjon biztonságra és reményre! ÁGOTA Falva tovább épülését mindenki támogathatja téglajegy vásárlásával. Egy téglajegy 400 forintba kerül.

Az ÁGOTA Alapítvány bankszámlaszáma: OTP Bank 11735005-20499220. Címe: 6723 Szeged, Csongor tér 8. A gazdasági vezető telefonszáma: 06 30/557-65-39. Minden támogatást szívből köszön az alapítvány.

A Katolikus Karitás az Nemzeti Összetartozás Napja alkalmából, a trianoni békediktátum 100. évfordulóján babacsomagot ajándékozott Kárpátalján, Erdélyben és a Délvidéken. A babaápolási szerekekkel, például pelenkával és csecsemőruhával a Karitás az idén született és születendő gyermekek szüleinek kívánt segítséget nyújtani a születést követő hónapokban. A délvidéki Muzslyán a babacsomagokat Écsy Gábor, a Katolikus Karitás országos igazgatója és Grezsa István, a Szabolcs-Szatmár-Bereg megye és Kárpátalja együttműködésének fejlesztéséért és a Kárpát-medencei óvodafejlesztési program koordinálásáért felelős miniszteri biztos adta át.

Hungarikummá nyilvánította május 21-i ülésén a csíksomlyói pünkösdi búcsút és a csíksomlyói kegyhelyet a Hungarikum Bizottság, elismerve annak egyedi, vallásos és közösségépítő jellegét. Ez méltó elismerése a székelység több százéves hagyományának, az egész Kárpát-medencei magyarság közös szellemi értékének.

A csíksomlyói búcsút 2018-ban terjesztették a Hungarikum Bizottság elé az RMDSZ kezdeményezésére, az erdélyi ferences rend támogatásával. A kegyhely már több mint tíz éve tagja annak az Európai Máriás Hálónak, melyhez húsz európai ország huszonegy kegyhelye tartozik. Ez azért jelentős, mert Csíksomlyó így Európában is egyre ismertebb, sokan szoktak elzarándokolni ide távoli vidékekről is, a kegyhely bekapcsolódott az európai Mária-kegyhelyek körfogásába.

A csíksomlyói kegyhely őrei, az erdélyi ferencesek arra kérték a híveket, hogy idén szervezeten ne zarándokoljanak a kegyhelyre a pünkösdszombati búcsú alkalmával, hanem szívük zarándoklatával kapcsolódjanak be az ünnepi szentmisébe és az egyéb liturgikus programokba. A május 30-i csíksomlyói pünkösdszombati búcsús ünnepi szentmise helyi idő szerint 12.30-kor (magyar idő szerint 11.30-kor) kezdődött a zárt csíksomlyói kegytemplomban. A szentmisét Kovács Gergely gyulafehérvári érsek mutatta be, és ő volt az esemény szónoka is.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Kozma Gábor,
Szeberényi Klára, † Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.